

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาถึงคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่พำนักระยะยาวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่มาพำนักระยะยาวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 3) เพื่อศึกษาระบวนการปรับตัวของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่พำนักระยะยาวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ชาวญี่ปุ่นที่พำนักระยะยาว ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้สংแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 100 ชุด จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน มา มีจำนวนทั้งสิ้น 100 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ของประชากรที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็น ในปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพำนักระยะยาว ส่วนที่ 3 ระดับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาว และ ส่วนที่ 4 การปรับตัวในการพำนักระยะยาวของชาวญี่ปุ่น โดยหลังจากการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ T-test, F-test และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับระดับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาวที่แตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลค้านเพศ ช่วงอายุ การมีครอบครัวที่ญี่ปุ่น สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุพ แหล่งที่มาของรายได้ และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาวของชาวญี่ปุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายได้ครัวเรือน มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาวของชาวญี่ปุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวม มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาวของชาวญี่ปุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. ปัจจัยการพำนักระยะยาว โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาวโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นอกจากนี้เมื่อพิจารณารายค้านพบว่า ปัจจัยการพำนักระยะยาวโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาว 9 ค้าน ได้แก่ ค้านการมีความพึงพอใจในชีวิต ค้านการมีงานทำ ค้านการมีที่อาศัยอยู่ ค้านการมีความปลดปล่อย ค้านการมีงานอดิเรก ค้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย ค้านสังคม ค้านการมีเพื่อนหรือครอบครัว ที่ไว้ใจได้ ค้านสภาพทางเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

4. การปรับตัวของชาวญี่ปุ่นที่พำนักระยะยาวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการพำนักระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

The purposes of this study were 1) to examine Quality of life of Japanese Longstay Tourists in Muang District Chiangmai Province 2) to examine important factors affecting the Quality of life of Japanese Longstay Tourists in Muang District Chiangmai Province and 3) to examine adapting process of Japanese Longstay Tourists in Muang District Chiangmai Province

The populations of this study were 100 Japanese Longstay tourists in Muang District Chiangmai Province. The data collecting instruments were a questionnaire. In term of quantitative data analysis, T-test, F-test and Pearson's Product Moment Correlative Coefficient were used.

The results are as follows:

1. From examining between the difference in personal characteristics and Quality of life, it shown that personal characteristics in sex, age rank, family in Japan, marital status, education, occupation, income source and economic status were not statistical different at 0.05 level of significance. On the other hand in term of household income was statistical different at 0.05 level of significance.

2. The correlation between overall personal characteristics affecting to Quality of life was not statistical different at 0.05 level of significance.

3. All Longstay factors were positive correlation with overall Quality of life in longstay at 0.01 level of significance. All Longstay factors were positive correlation with 9 parts in Quality of life which are living satisfaction, job, habitat, safety, leisure activities, physical health, social relationship, committed friend or family and economics at 0.01 level of significance.

4. Adapting process of Japanese longstay tourists in Muang District Phayao Province were positive correlation with Quality of life in longstay at 0.01 level of significance.